

Jos sinulla on kysyttävää valintakokeista, ota rohkeasti yhteyttä!

Sähköposti: paasykokeet@ilvesteatteri.fi

Ennakkotehtävät

Valmista alla olevat ennakkotehtävät huolella ja lähetä ne palautusaikaan mennessä sivun lopussa ilmoitettuun sähköpostiosoitteeseen.

1. Täytä ennakoilmoittautumislomake

Avaa lomake esimerkiksi Adobe Reader ohjelmalla, täytä, tallenna nimellä (esim. Ilmoittautumislomake_Etunimi_Sukunimi) ja liitä sähköpostin liitetiedostoksi. Lomake löytyy Ilves-Teatterin nettisivuilta!

2. Valon merkitys

Pohdi valoa taiteellisen ilmaisun välineenä. Mikä sinua tällä hetkellä inspiroi valossa ja sen mahdollisuuksissa teatterin ja esitystaiteen keinona? Millainen olisi unelmateoksesi valosuunnittelun kannalta?

Toteutus: teksti A4-arkille, max. pituus 1 sivu, fonttikoko 12, riviväli 1.5.

3. Omakuva

Toteutus: Tekniikka vapaa (sarjakuva, valokuva, piirustus, maalaus, video, sekatekniikka, kollaasi jne.). Jos toteutat teoksen paperille, tulee sen koon olla max. A2 paperille/maalauspohjalle. Jos toteutat teoksen tallenteena, tulee sen pituus olla max 5 min.

Jos teos on digitaalinen: Lataa tehtävä johonkin valitsemaasi pilvipalveluun (esim. Dropbox, Google Drive, WeTransfer...), ja jaa tehtäväsi liittämällä sen linkki sähköpostiviestiin muiden tehtävien mukana. Jos et ole ennen käyttänyt pilvipalveluja ja/tai tehtävän lähettäminen tuottaa sinulle hankaluuksia, ota yhteyttä laittamalla sähköpostia osoitteeseen paasykokeet@ilvesteatteri.fi

Jos teos on fyysisessä muodossa: Toimita teos Ilves-Teatterille (Sampsantie 50, 00610 Helsinki) tiistaina 28.8.2018 kello 14.00-18.00 välisenä aikana.

Jatkuu seuraavalla sivulla.

4. Lue Heidi Liehun ja Jarkko Tontin runoja (runot löytyvät tämän lomakkeen lopusta).

Valitse joku runoista ja pohdi sitä esitystaiteen ja valosuunnittelun näkökulmasta. Suunnittele runoon perustuvalla esitykselle valon dramaturgia, eli erilaisia valotilanteita ja keinoja. Huomioi teoksessa valo, sen suunta, määrä ja laatu.

Toteutus: Toteuta aiheesta kuvasarja vapaavalintaisella tekniikalla (valokuva, piirustus, maalaus, video, sekatekniikka, moodboard, kollaasi jne.) Jos toteutat teoksen kuvana, tulee sen koon olla max 3 x A2 paperiarkki/maalaus pohja tms. Jos toteutat teoksen tallenteena, tulee sen pituus olla max 5 min.

Jos teos on digitaalinen: Lataa tehtävä johonkin valitsemaasi pilvipalveluun (esim. Dropbox, Google Drive, WeTransfer...), ja jaa tehtäväsi liittämällä sen linkki sähköpostiviestiin muiden tehtävien mukana. Jos et ole ennen käyttänyt pilvipalveluja ja/tai tehtävän lähettäminen tuottaa sinulle hankaluuksia, ota yhteyttä laittamalla sähköpostia osoitteeseen paasykokeet@ilvesteatteri.fi

Jos teos on fyysisessä muodossa: Toimita teos Ilves-Teatterille (Sampsantie 50, 00610 Helsinki) tiistaina 28.8.2018 kello 14.00-18.00 välisenä aikana.

Palautus:

Lähetä **tehtävät 1 ja 2** sähköpostiosoitteeseen paasykokeet@ilvesteatteri.fi tiistaina 28.8.2018 kello 18.00 mennessä.

Palauta **tehtävät 3 ja 4** Ilves-Teatterille (Sampsantie 50, 00610 Helsinki) tiistaina 28.8.2018 kello 14.00-18.00 välisenä aikana. Varaudu esittelemään tehtävät suullisesti raadille keskiviikkona 29.8.

HUOM! Voit myös halutessasi toimittaa kaikki tehtävät fyysisesti tiistaina 28.8.2018 kello 14.00-18.00 välisenä aikana.

Jos kyseinen aika on sinulle mahdoton tai tehtävien palauttamisessa on muita ongelmia, ota yhteyttä laittamalla sähköpostia yllä olevaan sähköpostiosoitteeseen.

Valosuunnittelijahakijoiden pääsykokeet alkavat keskiviikkona 29.8. klo 17.00 Ilves-Teatterilla (Sampsantie 50, 00610 Helsinki).

JAAKKO TONTIN RUNOJA KOKELMASTA "VUOSIKIRJA" (2006):

Runo 1

Metsässä kuuluu tapettavan
puun huuto

kesä sahaa keväältä jänneet jaloista
ryskyen kaatuu
minä luen isoja
kirjaimia keltaiselta paperilta
metsässä kuuluu, otsikoita
sytytän lehdellä tulen savu
on skandaali

Runo 2

Herään kourallinen pimeää nyrkissäni
multaa
pehmeää kuin uni
kuin mantelileijonan häntä, luolassa
katoaa ulos aukosta, silmät kuin ovaalit,
valoon.
Aamu on miekka, salainen
torvi, paljastettu huuto
ilman loppua
hämärän kuiskaukset, en
halua kuulla,
ei lopu ilman askelta
patjalta lattian rakoon
täynnä maata
sormet lautojen välissä, syvällä.
Antaa ilman loppua.

Runo 3

Maa vetää puoleensa
peilistä kurkistaa isän
näköinen poika

VALOSUUNNITTELIJOIDEN ENNAKKOTEHTÄVÄT

Ilves-Teatterin pääsykokeet 29.8.-2.9.2018

pystyttää korkeita hiekkalinnoja
turvaa vasten vihollisen keihäitä.
Yöllä sänkyyn halkeaa
äidin muotoinen kuilu.
Silitän harmaata hevosta
lempeän neidon turpaa.

HEIDI LIEHUN RUNOJA KOKELMASTA "MITÄ EI OLLUT" (1991):

Runo 1

Tämä on se fantasma
se houreuni
että elän
että pöydälle on katettu
persikoita, kirsikoita
kirkasta
päärynäviiniä.

Että avaruuden nisästä
valuu mettä.
Että reisiluuni ovat ehjät,
että sanojen, lauseitten
ohuet ketjut
kantavat kuin sillat
mielestä mieleen.

Että huudot
ovat liaaneja.

Tämä on se silmäkääntötempu
että aurinko on pyöreä kuin kuu
josta on pala poissa
että tähdet eivät parittele
ja silti lisääntyvät
kuin sädehtivät itiöt
avaruuden puutarhakukassa.

Tämä on se väite
että kun herään
lattia on lattia
ja yhtä vahattu kuin eilen

ja että nuo kaikki aistivaikutelmat
yhtä luotettavia kuin eilen
matkalla
silmieni viemäreihin.

Että vaikutelmat ovat kaikille samat
ja samaan tapaan sensuroidut,
ettei tarvitse muuttua Milla Magiaksi,
liittyä luutineen
mainadien raivoavaan laumaan.

Että hiljaisuus
pitää itsestään huolen,
ja muista.

Että Toinen
on hiljaa ensimmäinen,
ja vetää esiin kaksoiskirveen
jonka pehmeä terä
suutelee
maailman.

Runo 2

Taivaalla valon potkurit,
ne ovat pilviä,
valkoisia kuin hiljaisuus.
Sydänmaata,
jossain tuonnempana
pieniä pahaenteisiä
lampia,
mustia kuin
kuolema.

Niiden reunoilla ei näy
narsisseja,
veden pettävä peili
väreilee.

Ei mitään liikaa,
oi maailman karu
despootti

me laskemme ihmeellisiä samanlaisia päiviä
odotamme
pyrstötähtiä

ja minäkin kapinoin kuin lapsi,
näen uhmakkaita unia joissa
puhkon maailman esiin
loistavana

juuri niin kiiltävänä
ja houkuttelevana kuin toivoin.

Pian pimenee,
maailma neuvottelee hiljaa.

Sitten taas aamu,
aina uusi vanha.

Ei mitään liikaa.

Vain valon kaino kabaree,
alastomia
puita.

Runo 3

Olen tullut tutuksi suuremman pedon kanssa kuin
maailma,
huoneessani se odottaa kaikki
kaksitoista silmää auki.
Kun lähestyn sitä se nousee levitoimaan
kun käännän sille selkäni
sen käpälät ovat kaulallani.

Yritän kertoa siitä sinulle
mutta et voi kuulla
huutoni on ohjelmoitu vain sen ainoan kuulla
jota yritän päästä pakoon.

Runo 4

Notes from the underground:
kurotun ikkunasta
mutta vetäydyn heti takaisin,
ole tuomittu sisätilaan.

Avaan kurkkuani,
nieluni on lukossa,
kuiskaukseni on jäätä,
se huurtuu
suljetuille luomille.

Talotkin ovat jäätä
ne ovat jäälaatikkoja,
ja niiden takana vakoilee meri,
sekin jäässä
ja täynnä askeleita,
minne ne johtavat?

Jälkiä on joka puolella lumessa
ristiin rastiin,
ja jokunen pakastunut hyönteinen.
Kylmä säilöö
hitaasti,
jälkeenpäin,
ei kuten elämä tai laava
kesken liikkeen.

On aika
jatkaa.
Askeleet
voi käyttää yhä uudestaan,
jää ei ole kertaläyttöelementti
kuten lumi,
reitin valitsemisessa
ei tarvitse nähdä niin suurta vaivaa!

En kuuntele talojen neuvoja,
ohitan niiden kivisilmät.
Painun pimeään horisonttiin.
On kiire,
jos en ehdi meren tuolle puolen ennen kesää,
hukun.

Valo katoaa.
Jää vain jää,
vain jää,
pimeässä sen lävitse
ei näe.

Runo 5

Nämä lakanat ovat sinisiä,
mutta eivät mitään käärinliinoja.
Keuhkoni kohoilevat niiden alla kuin vuoret,
ne jymisevät hiljaa,
sydän jymisee.

Hengitän
kuin ilma tietäisi
mitä sen on tehtävä pitääkseen minut olemassa,
sisäelimeni ovat liitossa keskenään.

Voisin keskeyttää lauluni,
voisin sanoa sanojen ohi.
Voisin seurata maailman neuroottista rytmiä
enemmän säälien,
kauempaa,
mutta haluan lyödä sitä;
se nauttii silmin nähden ja herää.
Kättelen sitä.
Avaan sen sinistyneen suun ja suutelen sen kokonaan
auki.
Otan sen syliini,
se painautuu siihen onnellisena
kyyryssä
kuin olisi odottanut minua,
hellin sen henkiin,
se on minun.